

המדריך לכניסה לכיתה ביום הראשון ללימודים חלק א'

1. היום הראשון ללימודים הוא הזדמנות פז. הילדים רוצים להכיר אותך ולראות אותך. ולכן קל לבנות ולבסס שם את הסמכות שלך.

2. לא להיכנס לכיתה מיד. לעמוד קצת על מפתן הדלת. לתת לתלמידים לרצות ולחכות לכניסה שלך. זה עצמו יוצר כבר ציפיה, וממילא התחלה של סמכות.

3. העמידה על המפתן, אלו גם רגעים טובים לארגן ולסדר את הכיתה בדיוק כמו שרצית שהיא תראה בכניסה שלך. נקיה, שולחנות מסודרים וכו'. כדאי לנהל את זה מבחוץ. כך לא רק התלמידים מצפים לכניסתך, אלא גם הכיתה עצמה, 'מתכוננת לביקור המלכותי'.

4. לא הצלחת לסדר את הכיתה מבחוץ? אפשר רגע להיכנס, להרים לכלוך, ולחזור למפתן. זה מבהיר לתלמידים שיש תנאים לכניסה שלך, יש מהם דרישה, ציפיה. זה מתחבר לרצון הטבעי שקיים כבר.

5. בכל השלב הזה, לא כדאי לדבר יותר מדי, אפשר ממש בשתיקה. או במילים בודדות. זה מגביר את התחושה שיש פה מישהו שמנהל את העניינים בלי הרבה מאמץ. זה מגביר את הסמכות. והבטחון.

6. באופן כללי, סמכות בכיתה, יוצרת סדר, וסדר נותן מקום לכל אחד, וזה נותן בטחון. הסמכות היא לא בשבילך, המורה, היא לגמרי בשביל התלמידים.

7. הכיתה מוכנה? הגיע הזמן להיכנס. הכניסה היא לא סתמית, גם שם אפשר לתת הרבה לתלמידים.

8. אפשר להחליט לעבור בין התלמידים, לשאול לשלומם, להאיר להם פנים. אפשר להסתובב בכיתה ולהתחיל לדבר, על איזשהו ערך שחשוב לך לתת להם. יש פה עדיין מומנטום חשוב חבל להפסיד אותו.

9. הגעת למקום שלך? אפשר להתחיל את השיעור. כן. שיעור. לא משחק היכרות, לא לדבר על הכללים, הם יודעים אותם (חוץ מכיתה א'). זה זמן להופעה של שיעור פגז. שיעור שנותן להם טעם של עוד

10. אם בנית את השיעור הראשון שיהיה אינטנסיבי, כמו הופעה. כל מה שנדרש כדי להבהיר לתלמידים את הכללים, זה לעצור רגע ולתת מבט, במקרה שהתלמיד מדבר. קם מהמקום בלי רשות? לעצור רגע, לתת מבט. מקסימום להוסיף מילה. להבהיר. התלמיד דיבר בלי להצביע? שוב, מבט, מילה. מי שינצל את המומנטום של השיעור הראשון, יחסוך הרבה מאוד מאמץ בהמשך.

הועיל לך? יש עוד! כדי לקבל את המדריך הבא [לוחצים כאן](#)